

tighed for dem. Det er vel blevet sagt, at de Indvendinger, som ere fremkomne mod Lovforslaget, først og fornemmelig gik ud paa, at man ikke skulde lade Loven emanere nu, men udsætte den indtil Færingerne vare hørte; men naar man kommer til Realiteten af Sagen, saa er der kun fremkommet meget faa Indvendinger mod Lovforslagets Detailbestemmelser, men de væsentligste Indvendinger gaae derimod ud paa, at man slet ikke her skulde have Repræsentanter for Færøerne, og jeg troer saaledes, at det er det, som egentligt er Sagens Kjerne, det, som det egentligt kommer an paa; thi ikke blot har den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amt's 6te District havt den Godhed at samtale med de Færinger, han kender, uden dog at kunne finde noget Væsentligt at erindre ved Detailbestemmelserne, men ogsaa ved Sagens øvrige Behandling er der ikke egentlig fremkommet Noget, der kan fremkalde særdeles Betænklighed i saa Henseende, men det, man fornemmelig har holdt sig til, det er Spørgsmaalet, om Færingerne skulle være repræsenterede her. Vel. er det blevet sagt, det erkender jeg: Vi ville ikke have dette Spørgsmaal afgjort endnu, vi ville lade det berøve et Aar, vi ville kun have en Erklæring over det fra Færøerne. Jeg har havt megen Betænklighed ved at gaae ind paa at lade denne Lov falde af Hensyn til Duffeligheden af at indhente yderligere Betænkning fra Færøerne. Den nærværende Sag er allerede forhandlet siden 1843; det er nu 7 Aar, der ere hengaaede med forffjellige Betænkningers Indhentelse, om at skaffe Færøerne en Repræsentation her i Landet, det vil sige, de havde vel dengang stadig en Repræsentation, men Spørgsmaalet var, hvorledes Forholdene kunde ordnes saaledes, at de selv kom til at vælge denne Repræsentation. Allerede i 1843 kom man, ved at behandle den islandfke Althingsag, til at reise det Spørgsmaal, om der ikke for Færøernes Vedkommende burde finde en Udsondring Sted, om de ikke burde have en Institution, som svarede til det islandfke Althing; men selv den daværende Konge, der havde en saa særdeles stor Medfølelse og en saa levende Deeltagelse for alle Bestanddele af Staten, og som saa overordentlig gjerne gik ind paa

Allt, hvad der kunde oplive dem til en selvstændig Stilling ligeoverfor Staten i det Hele, erklærede dengang, at det ikke lod sig gjøre, at det Princip, som anvendtes paa Island, der fik sit Althing, ikke kunde realiseres med Hensyn til Færøerne, men at der derimod burde indhentes Betænkning om, hvorledes Balget til de daværende Provindsstaaender for Færøernes Vedkommende kunde udføres af Færingerne selv (Hør!), og siden den Tid har denne Sag stadig været under gjentagen Behandling. Ved Siden deraf er tillige Sagen om Communalloven for Færøerne bleven behandlet, og Betænkninger ere blevene indhentedes derover; i samtlige disse Forhandlinger har man en Masse af Materiale, der ogsaa er blevet benyttet ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag, og, naar man siger, at der mangler Forarbejder, saa kan det ikke betyde Andet end at man vil have, at man skulde stikke det nærværende Lovforslag op til Færingerne, for at lade dem afgive detailleret Betænkning over det, thi baade Repræsentations- og Balgsystems-spørgsmaalet have oftere været behandlede deroppe, og man har, som sagt, derved faaet en Mængde Materiale, der baade er blevet benyttet ved Lovens Udarbejdelse i Ministeriet, og som ogsaa paa det tidligere Stadium, som Loven allerede har gennemgaaet, har været stillet til Disposition, saa at, hvis Nogen fra det Materiale vilde have hentet Betænkligheder mod de enkelte Bestemmelser i Udkastet, vilde det have været meget let.

Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amt's 5te District (Jespersen) kom, saavidt jeg forstod ham, ind paa nogle høit underlige Modsigelser; jeg forstod nemlig ikke rettere, end at han sagde, at Rigsdagens Medlemmer, og navnlig dette Things Medlemmer vare saa fuldkomment ubekjendte med Forholdene paa Færøerne, at de, ved at afgive deres Stemme med Hensyn til dette Lovudkast, maatte handle, saa at sige, iblinde, og jeg erfarede dengang ikke, at den ærede Rigsdagsmand gjorde nogen Undtagelse med sig selv (Jespersen: Nei, paa ingen Maade!), men alligevel udtalte den ærede Rigsdagsmand i umiddelbar Forbindelse dermed, eller lige strax efter, at det vilde være ham en meget let Sag, om meget kort Tid